

Dosar nr. 3r-312/21

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Clima, I. Muruianu, E. Palanciuc)

DECIZIE

20 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecători

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând recursul depus de Oxana Robu,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Robu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

împotriva încheierii din 28 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost declarată inadmisibilă acțiunea depusă de Oxana Robu,

c o n s t a t ă :

La 24 iulie 2020, Oxana Robu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, prin care a solicitat anularea în parte a hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită o hotărâre cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, în conformitate cu prevederile art.20 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 și pct.3.35 al Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 612/29 din 20 decembrie 2018.

Iar, la 01 martie 2021 Oxana Robu a depus cerere de completare a cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat anularea parțială a hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită o hotărâre cu privire la propunerea Parlamentului Republicii Moldova numirea în

funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului Oxana Robu (f.d.149).

Prin încheierea din 28 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost declarată inadmisibilă acțiunea depusă de Oxana Robu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil (f.d190-195).

La 18 august 2021 Oxana Robu a depus recurs împotriva încheierii din 28 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând anularea acesteia cu restituirea cauzei Curții de Apel Chișinău, în același complet de judecată pentru examinarea acțiunii în termeni rezonabili.

Recurenta a remarcat că recursul a fost depus în termen, deoarece încheierea din 28 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău i-a fost notificată la 13 august 2021, prin intermediul oficiului poștal.

În susținerea recursului, Oxana Robu a indicat că consideră încheierea contestată nefondată, lipsită de consistență și suport juridic, bazată pe aplicarea incorectă a circumstanțelor cauzei și pe interpretarea eronată a normelor de drept material.

Astfel, în argumentarea opiniei enunțate, Oxana Robu a relevat că la caz, condițiile de încălcare a dreptului vătămat prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Magistraturii este întrunit, deoarece a depus o acțiune în contencios administrativ: privind anularea în parte a actului administrativ individual, adică a hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție nr. 150/12 din 09 iunie 2020, ca fiind neîntemeiată și dictată de concluzii nemotivate (acțiune în contestare), precum și obligarea autorității publice a Consiliului Superior al Magistraturii să emită hotărârea cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție, în conformitate cu prevederile art.20 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr.947-XIII din 19 iulie 1996 și pct.3.35 al Regulamentului cu privire la organizarea și desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor de judecător, de vicepreședinte și de președinte al instanței judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 612/29 din 20 decembrie 2018 (acțiune în obligare).

Prin urmare, recurenta a notat că, deoarece admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme, care constă în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ, prima instanță a ignorat faptul invocat de reclamantă referitor la existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil pe motivele indicate, considerând că nu este necesar să se purcedă la examinarea și soluționarea fondului cauzei. Or, în urma unei examinări sumare se atestă că acesta ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu-zisă este o chestiune de fond care se constată în urma examinării cauzei de contencios administrativ în cadrul dezbaterilor judiciare, în speță, a dreptului la independența judecătorului, a dreptului de a fi promovat în instanțele judecătorești superioare, încălcat prin adoptarea actului administrativ nr.150/12 la

09 iunie 2020 de către Plenul Consiliul Superior al Magistraturii, act care la data adresării în instanța de contencios administrativ cu acțiune în contestare și obligare, nu era consumat, iar instanța de contencios administrativ a examinat chestiunea admisibilității cererii întrun termen rezonabil de un an de zile, în final dispunând inadmisibilitatea acțiunii.

Subsecvent, recurenta a subliniat că Curtea de Apel Chișinău, ca instanță de fond, urma să examineze cauza sub aspectul anularii parțiale a actului administrativ individual defavorabil (acțiunea în contestare), or, potrivit prevederilor art. 17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă, iar în speță, este vorba de revendicarea dreptului judecătorului la carieră și a garanțiilor juridice ce asigură independența judecătorului, precum și inamovibilitatea lui. Revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, fapt menționat de reclamantă în motivele de fapt și de drept a acțiunii înaintate, fiind invocat vătămarea dreptului propriu, care constituie în sine un drept subiectiv concret.

De altfel, recurenta a punctat că normele legale prevăzute de art.3, 17,38, 189 din Codul administrativ interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni în contencios administrativ, prevăzute la art.206 alin.(1) din Codul administrativ, evocă pentru admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv exclusiv al reclamantului.

În final, recurenta a opinat că cele enunțate generează anularea încheierii recurate. Or, menținerea acesteia în condițiile menționate, ar constitui pentru reclamantă o îngrădire a posibilității de a-și valorifica drepturile procedurale conform normelor în vigoare, care sunt garantate și de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În context, recurenta a susținut că soluția adoptată de Curtea de Apel Chișinău, prin încheierea contestată, nu este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 CEDO, care statuează că orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, public și întrun termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil.

La 20 septembrie 2021 în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a fost expediată copia recursului depus de Oxana Robu.

Prin referința depusă la 19 octombrie 2021 Consiliul Superior al Magistraturii, a lăsat la discreția instanței de recurs admisibilitatea recursului depus de Oxana Robu.

În conformitate cu art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chişinău a pronunţat încheierea contestată la 28 iunie 2021, fiind notificată Oxanei Robu la data de 13 august 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepţie, anexat la materialele dosarului (f.d. 197).

Astfel, recursul depus de Oxana Robu, la data de 18 august 2021, este în termen (f.d.199-203).

În conformitate cu art. 243 alin. (2) Cod administrativ, instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces.

Studiind materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acţiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră necesar de a admite recursul depus de Oxana Robu, de a anula încheierea din 28 iunie 2021 a Curţii de Apel Chişinău şi de a restitui cauza Curţii de Apel Chişinău pentru examinarea acţiunii, din următoarele motive.

Conform art. 243 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătoreşti, instanţa adoptă una dintre următoarele decizii: anulează încheierea şi adoptă o nouă încheiere.

Din materialele cauzei rezultă, că prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 436/32 din 13 decembrie 2019, s-a anunţat concurs pentru suplinirea posturilor vacante de judecători la Curtea Supremă de Justiţie - 8 posturi, Curtea de Apel Chişinău - 4 posturi, Judecătoria Chişinău -4 posturi (sediul Ciocana-2 posturi, sediul Centru-2 posturi), Judecătoria Bălţi-3 posturi (sediul Bălţi-2 posturi, sediul Făleşti-1 post), Judecătoria Cahul-1 post (sediul Taraclia), judecătoria Căuşeni -2 posturi (sediul Căuşeni-1 post, sediul Ştefan Vodă-1 post), Judecătoria Comrat-4 posturi (sediul Comrat-1 post, sediul Ceadâr-Lunga-2 posturi, sediul Vulcăneşti-1 post), Judecătoria Edineţ-1 post (sediul Briceni), Judecătoria Hânceşti-1 post (sediul Ialoveni), Judecătoria Soroca-1 post (sediul Soroca) (f.d.40-42).

La 13 ianuarie 2020, judecătorul Curţii de Apel Chişinău, Oxana Robu, a depus la adresa Consiliului Superior al Magistraturii cerere, prin care a solicitat admiterea pentru participarea la concursul pentru suplinirea funcţiei vacante de judecător al Curţii Supreme de Justiţie, anunţat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 436/32 din 13 decembrie 2019 (f.d.53).

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 21/1 din 14 ianuarie 2020 „Cu privire la anunţarea concursului pentru suplinirea posturilor vacante de judecător, preşedinte al Curţii Supreme de Justiţie şi de vicepreşedinte al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie”, s-a anunţat concurs pentru suplinirea a două posturi vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiţie şi pentru suplinirea funcţiilor de conducere: preşedinte al Curţii Supreme de Justiţie şi de vicepreşedinte al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ din cadrul Curţii Supreme de Justiţie (f.d. 43- 45).

La 09 iunie 2020, judecătorul Curţii de Apel Chişinău Oxana Robu, a depus la adresa Consiliului Superior al Magistraturii cerere, prin care a solicitat admiterea pentru participarea la concursul pentru suplinirea funcţiei vacante de judecător al Curţii Supreme de Justiţie, anunţat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. nr. 21/1 din 14 ianuarie 2020 (f.d.54).

La 09 iunie 2020, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a emis hotărârea nr. 150/12 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcției vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție”, care la pct. 1 și 2 prevede propunerea Parlamentului Republicii Moldova, numirea judecătorului Viorica Puica, în funcția de judecător la Curtea Supremă de Justiție și anunțarea concursului pentru suplinirea a nouă posturi vacante de judecători la Curtea Supremă de Justiție (f.d.13-20).

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, la 24 iulie 2020 Oxana Robu, a depus prezenta cerere de chemare în judecată, concretizată la 01 martie 2021 împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Prin încheierea din 28 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea depusă de Oxana Robu a fost declarată inadmisibilă (f.d.190-195).

Pentru a se pronunța astfel, Curtea de Apel Chișinău a reținut dispozițiile art. 207 alin. (2) lit. e) și art. 17 ale Codului administrativ, motivând că prin prisma art. 17 Cod administrativ, Oxana Robu, nu a făcut dovada dreptului încălcat.

La acest capitol, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră pripite și nefondate concluziile primei instanțe, precum și soluția emisă privind declararea inadmisibilă a acțiunii reclamantei Oxanei Robu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

Așadar, în argumentarea concluziei enunțate, instanța de recurs relevă că Codul administrativ a instituit reguli clare de înaintare a unei acțiuni în contencios administrativ.

Conform art. 2 alin. (2) Cod administrativ, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În sensul art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de îndeplinire a activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor și a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice și juridice, ținându-se cont de interesul public și de regulile statului de drept.

Conform art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Iar, în corespundere cu art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 39 Cod administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

Articolul 206 alin. (1) lit. a) și b) Cod administrativ prevede că, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare); obligarea autorității publice să emită un act administrativ individual (acțiune în obligare).

În conformitate cu art. 207 alin. (1) și alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17.

Potrivit art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Din interpretarea logico-juridică a normelor precitate rezultă că unul din elementele definitorii ale acțiunii în contencios administrativ, inclusiv a acțiunii în contestare și acțiunii în obligare, este revendicarea unui drept propriu, vătămat prin una din formele activității administrative, or, acțiunea în contencios administrativ trebuie să urmărească revendicarea unui drept subiectiv vătămat.

La acest aspect, instanța de recurs notează că testului de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ urmează a fi supuse inclusiv și acțiunile în contestare și obligare, inclusiv prin verificarea revendicării unui drept propriu vătămat prin una din formele activității administrative, conform articolelor 10 și 206 alin. (1) lit. a) și b) din Codul administrativ. Or, în esență, scopul acțiunii în contestare constă în anularea unui act administrativ individual, care prin acțiunea sa aduce o atingere ilegală unui drept subiectiv concret recunoscut de lege unei anumite persoane.

Astfel, din normele precitate rezultă cert că scopul acțiunii în contestare constă în anularea unui act administrativ individual, care prin acțiunea sa aduce o atingere ilegală unui drept subiectiv concret recunoscut de lege unei anumite persoane.

Sub acest aspect, Colegiul relevă că prevederile articolului 207 alin. (2) lit. e) din Codul administrativ urmează a fi aplicate în corespundere cu dispozițiile articolelor 17, 20, 39 și 189 din Codul administrativ.

Din coroborarea normelor enunțate rezultă că revendicarea dreptului propriu este una din condițiile fundamentale, pentru ca acțiunea în contencios administrativ să treacă testul admisibilității.

Această concluzie rezultă și din dispozițiile articolelor 3 și 39 alin. (2) din Codul administrativ, care în esență stipulează că orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică, în sensul articolului 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de judecată competente.

Așadar, normele legale citate supra interzic un contencios obiectiv de legalitate și denotă opțiunea legiuitorului pentru un contencios administrativ subiectiv efectiv, implicând revendicarea apărării unui drept subiectiv propriu al reclamantului, astfel încât înaintarea oricărei acțiuni în contencios administrativ prevăzute la articolul 206 alin. (1) din Codul administrativ evocă pentru admisibilitate revendicarea unui drept subiectiv exclusiv al reclamantului.

Revendicarea dreptului trebuie să se deducă din susținerile formulate prin cererea de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi invocată vătămarea dreptului propriu, deoarece expresiile utilizate în textul articolelor 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete.

Astfel, studiind cererea de chemare în judecată, precum și cererea de recurs, Colegiul atestă că recurenta-reclamantă Oxana Robu a invocat vătămarea unui drept subiectiv propriu prin activitatea administrativă, *in concreto*, hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcției vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție”, și anume dreptul judecătorului la carieră și a garanțiilor juridice ce asigură independența judecătorului, precum și inamovibilitatea lui, sau altfel spus, dreptul judecătorului Oxana Robu de a fi promovată în instanța judecătorească superioară.

La capitolul dat, instanța de recurs învederează că revendicarea dreptului trebuie să fie dedus din memoriul cererii de chemare în judecată, în conținutul căreia urmează a fi invocată vătămarea dreptului propriu, or, sintagmele utilizate în textul articolelor 17, 39 și 189 din Codul administrativ de „drept vătămat” și de „încălcarea unui drept al său” se referă la drepturi subiective concrete, fiind excluse drepturile prin rigoare, ipotetice, iluzorii sau virtuale, precum și acțiunile populare *actio popularis*. De altfel, circumstanțe ce au fost respectate de către Oxana Robu, care a invocat vătămarea dreptului propriu în motivele de fapt și de drept ale cererii de chemare în judecată, ce constituie în sine un drept subiectiv concret.

În această ordine de idei, Colegiul deduce că prima instanță pripit a conchis că pretențiile formulate de Oxana Robu, nu pot fi considerate ca drept subiectiv propriu lezat, prin prisma normelor Codului administrativ, iar drept consecință nu afectează personal reclamanta. Or, actul administrativ contestat în speță, conține reglementări individuale, conform articolului 10 alin. (1) din Codul administrativ, care în opinia reclamantei Oxana Robu o afectează personal.

Cu referire la pretenția Oxanei Robu privind obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită o hotărâre cu privire la propunerea Parlamentului Republicii

Moldova numirea sa în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține ca fiind nefondate concluziile primei instanțe că în condițiile în care acțiunea în obligare este consumată prin emiterea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la propunerea de numire în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție, a dispărut condiția dreptului la înaintarea acțiunii conform art.17, 20, 39 și 189 alin.(1) Cod administrativ. Or, potrivit art.189 alin.(1) Cod administrativ admisibilitatea acțiunii este condiționată de revendicarea încălcării unui drept, respectiv, în aceste condiții, reclamanta a justificat admisibilitatea în continuare a acțiunii și neradierea acesteia de pe rolul instanței.

Astfel, instanța de recurs conchide că prima instanță greșit a ajuns la concluzia de a declara inadmisibilă, în temeiul articolului 207 alin. (1) și alin. (2) lit. e) din Codul administrativ, acțiunea în contencios administrativ depusă de Oxana Robu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la anularea parțială a hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 150/12 din 09 iunie 2020 privind desfășurarea concursului pentru suplinirea funcțiilor vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție și obligarea Consiliului Superior al Magistraturii să emită o hotărâre cu privire la propunerea Parlamentului Republicii Moldova numirea în funcție de judecător la Curtea Supremă de Justiție până la atingerea plafonului de vârstă a judecătorului Oxana Robu.

Deci, raportând la caz cadrul legal nominalizat, Curtea de Apel Chișinău greșit a constatat că, Oxana Robu, în acțiunea de contencios administrativ, nu a indicat expres vreun drept personal vătămat prin actul administrativ contestat. Or, după cum a invocat reclamanta Oxana Robu, prin adoptarea de către Consiliul Superior al Magistraturii, a hotărâri nr. 150/12 din 09 iunie 2020 „Cu privire la desfășurarea concursului pentru suplinirea funcției vacante de judecător la Curtea Supremă de Justiție”, i-au fost încălcate drepturile și libertățile personale. Iar, după cum rezultă din art.17 Cod administrativ, actele administrative urmează a fi contestate de persoanele interesate, cărora nemijlocit le sunt încălcate drepturile și libertățile prevăzute prin lege, pentru judecarea în fond a acțiunii.

Luând în considerare cele expuse, instanța de recurs concluzionează că argumentele invocate în recurs sunt întemeiate, fapt pentru care recursul urmează a fi admis cu anularea încheierii primei instanțe și restituirea cauzei Curții de Apel Chișinău.

În circumstanțele descrise, instanța de recurs reține că soluția adoptată de prima instanță, prin încheierea recurată privind declararea inadmisibilă a acțiunii depuse de Oxana Robu nu este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul prevederilor art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Reieșind din considerentele menționate și având în vedere că încheierea din 28 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău este neîntemeiată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la

concluzia de a admite recursul, a casa încheierea și a restitui cauza la Curtea de Apel Chișinău pentru judecarea în fond a acțiunii.

Conform art. 243 alin. (1) lit. c) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul depus de Oxana Robu.

Se anulează încheierea din 28 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, emisă în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Robu împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil și se restituie cauza Curții de Apel Chișinău pentru judecarea în fond a acțiunii.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecători

Victor Burduh

Nina Vascan